

have været langt kostbarere for os. Der-
som jeg vilde have indrettet Anskaffelserne
paa den Maade, som den ærede Rigsdags-
mand ansaa for den rigtigste, saa vilde vi
være komne til et Beløb, der var langt
større end det, der er stillet til min Raad-
dighed. Jeg vilde altsaa kun have kunnet
komme igennem med det Beløb, der var
stillet til Raadighed, hvis jeg havde ind-
skrænket Mængden af Materiel i høj Grad;
men det var jo min Pligt at skaffe os fuld
Erstatning i vore Dage, i 1902, for det
Materiel, der i sin Tid, i 1876, blev bevil-
get, og *det* har ikke kunnet gøres paa an-
den Maade end den, jeg har anvendt.

Formanden: Folketingsmanden for
Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds har Or-
det for en kort Bemærkning.

K. M. Klausen: Den ærede Minister
mener, at pansrede Ammunitionsvogne
kunne vi ikke lave her hjemme. Det for-
underer mig i højeste Grad, at vor Indu-
stri paa dette Omraade er saa daarlig, da
det dog har vist sig, at vi i mange Aar
have kunnet bygge store Panserskibe her
hjemme, og saa kan jeg ikke tænke mig,
at vi ikke ogsaa skulde kunne forsyne vore
Vogne med det Panser, hvorom der her
er Tale.

Formanden: Folketingsmanden for
Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for
en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: For at bidrage til,
at den tilbageværende Del af disse Forhand-
linger kan blive begrænset saa meget som
muligt, ønsker jeg at gøre en kort Bemær-
kning til det ærede Medlem for Kjøben-
havns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen).
Det ærede Medlem henviste til, at
det ved Valget i Vejle kunde være gaaet
saaledes til, at der var blevet valgt en
Antiestrupper, og at saa var Vestindien
bleven solgt. Folk, der deltog i Valgfor-
handlingerne deroppe, paastaa det mod-
satte, og det forekommer mig ogsaa, at de
Grunde, de anføre for deres Paastand, se
fuldstændig acceptable ud, men deri skal
jeg for øvrigt ikke fordybe mig videre.
Med Hensyn til det øvrige, at Venstre
godt trods de Herrer Socialdemokraters
Optræden i Fjor baade her i Salen
og ude i Landet kunde have etableret
et Kammeratskab over hele Linien,
vil jeg sige, at det forekommer
mig dog, at den Maade, hvorpaa de førte
deres Politik og Agitation, havde Karak-

teren af en noget andet end personlige
Stridigheder og Uoverensstemmelser. Men
nu vide vi jo altsaa, hvor megen Vægt
man kan tillægge dem; naar de komme
allerhøjest op og ere allermest indignerede,
saa er det kun personlige Motiver og noget,
der er til Støtte for deres Blade.

C. Sørensen: Naar jeg i Dag har
bedt om Ordet, er det ikke for at frem-
komme med politiske eller finansielle Be-
trægtninger. Dem vil jeg overlade til de
ærede Medlemmer af dette Ting, der ere
bedre inde i disse Forhold end jeg. Be-
trægtninger af denne Art ere jo ogsaa fore-
tagne af de fleste ærede Medlemmer, der
hidtil have haft Ordet under denne Finans-
lovens første Behandling.

Først maa det maaske være mig til-
ladt at bringe en Tak for det Beløb, der
paa forrige Aars Finanslov blev ydet, og
hvorved det lykkedes at bevare den smukke
og naturskønne Fossedal for Fremtiden.
Paa det foreliggende Finanslovsforslag sø-
ges der en Bevilling paa 1,000 Kr. til Ind-
hegning, Plantningsarbejder og Opsyn med
Dalen. Jeg haaber, at det vil blive bevil-
get, thi Dalen er Ofret værd.

Det, jeg særlig vil tillade mig at hen-
lede det høje Tings og den høje Regerings
Opmærksomhed paa, er Oversvømmelserne
langs Limfjorden og den dermed i Forbin-
delse staaende Bortskæring af Kysten.
Jeg nød i Sommer den Ære at være Med-
lem af det Udvalg, der rejste langs Jyl-
lands Vestkyst fra Ribe til Skagen, og jeg
er den højtærede Finansminister taknem-
melig for denne Tur. Det er ikke min
Mening at komme ind paa de forskellige
Ønsker, der da kom frem paa de Steder,
vi besøgte, men det maa maaske være mig
tilladt at nævne et enkelt Ønske, der blev
fremsat af Beboerne langs Ringkøbing
Fjord, om at faa Holmslandsklit gennem-
skaaret for at komme i mere direkte For-
bindelse med Havet. Det næres ikke
alene af Fiskere, for hvis Vedkommende
man kan forstaa det, men ogsaa af Land-
mændene langs Fjorden, idet de gaa ud
fra, at naar de kunne faa deres Enge
overskyllede af Saltvand, ville de faa en
meget mere værdifuld Afgrøde end hidtil;
thi saa vilde den Græsart, der nu findes
der, nemlig Gejst eller blaa Hø blive af-
løst af Sylthø. Det er vist ogsaa rigtigt,
hvis de hvert Aar fik Overskyhninger af
Saltvand, idet saa Gejsten ikke kunde
trives der; men i øvrigt tror jeg, de ville
blive sørgelig skuffede. Det, de vandt i
Kvantitet, vilde de sikkert tabe i Kvalitet,